

Димитър Димитров Мишев

Роден на 2.XII.1856 г. в гр. Видин. Син е на селянин от с. Бранковци, област Монтана. Още в килийното училище, а по-сетне във видинското класно училище, Димитър Мишев прави впечатление със своята начетеност, със съжденията не за възрастта си. Учителите, възхитени от неговото ученолюбие и проявени дарби, споделят своите впечатления с Антим I, тогава видински митрополит, а после първи екзарх на възстановената българска черква. Последният взема даровитото момче под свое покровителство и го изпраща да учи в Цариград, а след това и в Априловската гимназия в Габрово.

През 1876 г. Димитър Мишев завършва шестия и последен клас на Габровската гимназия и учителства в Орхание (Ботевград), където е назначен за главен учител. Следващата година се премества в София и там, с помощта на своя съгражданин Илия Цанов, бива назначен за директор на държавната фабрика в Княжево и на този пост посреща руските войски в София.

След Освобождението, в началото на 1878 г., Димитър Мишев е назначен за преводач в София, после в гр. Лом поради това, че във Видин не удовлетворяват искането му за заплата от 10 000 лв. Следващата учебна 1880/81 година бива назначен в училището, в което Михалаки Георгиев е директор.

По времето, когато учителства във Видин, класното училище прераства в гимназия на името на ген. М. Д. Скобелев, Димитър Мишев е учител в това училище. Наред с преподавателската си дейност, заедно с дейността си като общественик, той прави и своите първи стъпки като журналист и създава първия видински вестник „Свобода“. Димитър Мишев, за краткото време на своето учителстване и издаване на този пръв вестник, успява да си извоюва безспорен авторитет сред хората от нашия край и да бъде избран три пъти за народен представител от Видинско (през 1884 – за първи път, през 1908 г. – за втори път и през 1913 г. – за трети път, като последният път изборът е касиран от правителственото мнозинство заради прогресивните му разбирания).

През 1884 г. се премества в София, където редактира в. „Търновска конституция“ и сп. „Св. Климент“.

След изгонването на княз Александър Батемберг в. „Търновска конституция“ е спрян от правителството на Ст. Стамболов и Д. Мишев остава без работа. Така той е принуден от обстоятелствата да търси ново поприще и се заема със създаването на няколко учебника – по български език (1886-1887г.) и голяма двутомна христоматия, от която доста години децата на България учат литература.

Учителства последователно от 1890 до 1894 г. в Сливен, след това в Цариградското екзархийско училище, след което бива назначен за секретар на българската екзархия. Издава сп. „Библиотека“ (1900-1903), сп. „Свободно слово“ (1913-1915), а след войната в. „Балкански лист“, но и неговата участ не е по-добра от тази на издаваните преди това вестници и списания, и бива спрян. През 1916 г. излиза от печат книгата му „България в миналото“, в която той споделя съкровени мисли за миналото на нашия народ.

Димитър Димитров Мишев

Написано от ivailo

Четвъртък, 09 Декември 2010 04:03

Като учен бива избран за член на БАН, т.е. академик. Автор е на 1500 научни публикации.

Умира на 27 януари 1932 г. на 78 г. възраст.

{loadposition user28}